

A Muzsikás Együttes két ikonikus számát (Rabnóta – Nem arról hajnallik és Betyárnóta) fűztük össze. Tulajdonképpen adta magát az „illesztés”, hiszen a két szám zenei anyaga nagyon hasonló, hangsorukban közel állnak egymáshoz. Mindkettő mixolid jellegű dallamvilág, bourdon zeneként is értelmezhető, mely hangzásvilágra a bouzuki kísérettel igyekszünk emlékeztetni a hallgatóságot. Az énekelt dallamok hangkészlete nem pentaton, dallamfoszlányokban ugyan felsejlik, mégis illeszkedik és alkalmazható egy pentaton jellegű improvizatív kíséret a gitárral.

A magyar anyanyelvű kultúra énekelt balladáinak zenei anyaga régebbi, őszibb rétegek lenyomatait őrzik, és Észak-Amerika több területén, többek közt az Appalache-hegység mentén is feltűnnek hasonló fordulatok, ha lehetne úgy fogalmazni, akkor egy felső-tiszavidéki parasztember „értene” egy appalache-i farmer zenéjét, mert az ősnyelvük megegyezik, sőt, az őslakos indiánok zenéjét is érthette volna. Ezen szöveget, természetes vegyületet kívánjuk ábrázolni a produkcióval. A magyar és az észak-amerikai kultúrának másik közös vonása a betyár/outlaw témakör. Mindkét kultúra őrzi törvényen kívüliekről, betyárokról történeteket, dalokat, ábrázolásokat, gyakori formája a ballada, melyben a betyár maga a lírai én, illetve az is gyakori, hogy nem betyárok éneklik meg egy bűn útjára tévedt ember történetét.